

การประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(Evaluation of the program to teach life-skill as a preventative measure against HIV infection to grade six students)

พิษณุ รักสกุลกานต์ พ.บ.

โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

Pisanu Rugsakulkran M.D.

Sanpatong Hospital, Chiang Mai Province

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์สำหรับนักเรียนชั้น ป.6 โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ประเมินในด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และ ผลผลิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้น ป.6 จำนวน 259 คน และกลุ่มที่ให้สัมภาษณ์ เป็นครูและ นักเรียน จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านบริบท โรคเอดส์เป็นโรคที่เป็นภัยคุกคามต่อกลุ่มเยาวชน ส่งผลให้เกิดเจตคติและค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า คณะทำงานมีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการประชุมและร่วมกันกำหนดหัวข้อ เนื้อหา และกิจกรรมหลักสูตร โดยได้รับงบประมาณ และวิทยากรสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ และจัดอบรมขึ้นที่โรงพยาบาลสันป่าตอง ด้านกระบวนการ พบว่า เนื้อหาของกิจกรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติและทักษะชีวิตเพื่อป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์ ผลเสียและผลกระทบโดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในทุกกิจกรรม มีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และในด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนสามารถนำทักษะชีวิตไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเห็นด้วยในระดับมากที่สุดในการอบรมทักษะชีวิต ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะชีวิต ป้องกันโรคเอดส์

Abstract

The purpose of this research was to evaluate the program of teaching life skills as a preventative measure against HIV infection, the CIPP model was used for evaluate this program. The evaluation of the program included 4 components; Context, Input, Process and Product. The samples were 259 grade six students. The 14 teachers and students were interviewed. The paper test, interviews and questionnaires were the tools in this research. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test.

The findings of this study were as follows: From the Context evaluation of the program, it was found that AIDS was in a crisis situation especially for teenagers. The Input evaluation of the program was systematically organized, especially the meeting and the activities. For the Process evaluation of the program, the contents of the program included the ways to protect oneself from AIDS, the necessity of practices for teenagers and the effects of AIDS. Learner-centeredness was used according to the Educational Reform. For the Product evaluation of the program, it was found that the students could apply the lessons to their daily life and they agreed that the course was beneficial for them. There was a significant difference between the pretest and the posttest at the level of 0.01.

Keywords: Life Skills, AIDS Protecting

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ร่างกายเดิมโตเข้าสู่วัยพิภพ ทางเพศ¹ ประกอบกับปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และสื่อที่มีอิทธิพลต่อการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ทำให้วัยรุ่นเลียนแบบ อย่างรู้ขากลอง และ เกิดการมีเพศสัมพันธ์² ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่ต้องเกิดขึ้นเพื่อเป็นการสนองความต้องการทางเพศของตนเองและฝ่ายตรงข้าม³

การป้องกันปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญ การรับรู้พฤติกรรม เสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การติดเชื้อเออดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเออดส์⁴ และการรับรู้บรรทัดฐานจากกลุ่มเพื่อนจะเป็นแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ⁵ รวมทั้งการเอาใจใส่และเข้าใจวัยรุ่นของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเออดส์⁶ ไอวีในวัยรุ่นด้วย⁶ ดังนั้นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจึงไม่ควรเน้นเฉพาะการให้ความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ควรเพิ่มทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน⁷ เพื่อให้มีความสามารถในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และปรับตัวให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง สามารถจัดการและแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

สถานการณ์เออดส์กำลังปั่นป่าตอง จากการเฝ้าระวังข้อมูลผู้ติดเชื้อเออดส์รายใหม่ พบในกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้น ซึ่งร้อยละ 60-80 มีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนด้วยกันเอง จากสภาพปัจจุบันดังกล่าว คณะกรรมการส่วนปฎิบัติการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเออดส์จึงได้จัดทำโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ สำหรับนักเรียนชั้น ป.6 ขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเออดส์ และการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงจากโรคเออดส์ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำกับสัมปัตติ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ CIPP Model ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยบังคับ ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

วิธีการศึกษา

ในการประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำกับสัมปัตติ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ใน

**การวิจัย การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา วิธีการ
รวบรวมข้อมูล และ การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้**
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรกลุ่มที่ 1 เป็นผู้สอนการป้องกันโรคเด็สจำนวน 42 คน และกลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียน ป.6 ของโรงเรียนในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 852 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ให้สัมภาษณ์ เป็นตัวแทนผู้สอน รวม 4 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ให้สัมภาษณ์ เป็นตัวแทนของนักเรียนโรงเรียนละ 1 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นนักเรียนระดับชั้น ป.6 ของโรงเรียนในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 259 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับโรคเด็ส เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่า� และนำมาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา ได้เท่ากับ .83

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนทักษะชีวิต เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่า� และแบบสอบถามความคิดเห็นมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .78

3. แบบสัมภาษณ์โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีการนำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่า� การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยขอความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการ

ศึกษาและให้อิสระในการเข้าร่วมหรือถอนตัว ในการสัมภาษณ์จะดำเนินดึงความพร้อมของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์ในวันเวลาที่นัดหมายไว้ล่วงหน้า การจดบันทึกจะกระทำเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกเก็บไว้เป็นความลับและนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และการนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวม ไม่ระบุชื่อและหน่วยงานของผู้ให้ข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความรู้ของนักเรียนชั้น ป. 6 โดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส

2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนชั้น ป. 6 กายหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส

3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ กายหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส

4. วิเคราะห์ข้อมูล สรุป และอภิปรายผล

5. เผยแพร่งานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจะแบบทดสอบของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ล่างเบนมาตรฐาน และ paired t-test

2. การวิเคราะห์ผลการประเมินโครงการ เป็นการบรรยายผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเด็ส

3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการแยกประเภทประกอบการบรรยายเชิงพรรณนา ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม

ด้านสภาวะแวดล้อมพบว่า โรคเอดส์เป็นโรคที่เป็นภัยคุกคาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มเยาวชนที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง และมีกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพล ตลอดจนการนำเสนอของสื่อมวลชนต่างๆ ที่เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาสาระในรูปแบบที่กระตุ้นและข้ามอารมณ์ทางเพศส่งผลให้เยาวชนเกิดเขตคิดและค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี

ตอนที่ 2 ผลการประเมินปัจจัยเมืองต้น

ด้านปัจจัยเมืองต้น พบว่า มีการประชุมคณะกรรมการร่วมกับกำหนดหัวข้อกิจกรรมและเนื้อหาของหลักสูตรที่จะนำไปอบรมเยาวชน โดยยงประมาณและ วิทยากรมาจากหน่วยงานต่างๆ และจัดการอบรมที่โรงพยาบาลสันป่าตอง จ.เชียงใหม่

ตอนที่ 3 ผลการประเมินกระบวนการ

ผลการประเมินกระบวนการจัดกิจกรรมต่างๆ ในโปรแกรมอบรมทักษะชีวิตแยกเป็นประเด็นต่างๆ ได้แก่ เนื้อหาของกิจกรรมและวิธีการ การติดตามผลการสอน ระยะเวลาในการอบรมและสถานที่ในการอบรม วิธีการสอน สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอน ดังนี้

ก. เนื้อหาของกิจกรรมและวิธีการ

กิจกรรม แนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์

หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์ พบว่านักเรียนมีความร่วมมือในการร่วมมือกับวิทยากรสอนท่าน อธิบาย และชักถาม นักเรียน มีความสนใจ สามารถออกความหมายและตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างดี และทำกิจกรรมทุกคน

กิจกรรมทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่น (ทักษะการปฏิเสธและการตัดสินใจ)

หลังจากที่ได้จัดกิจกรรมทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่น พบร่วมนักเรียนร้อยละ 80 ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม มีความสนุกสนาน และตื่นเต้น นักเรียนส่วนมาก วิเคราะห์ได้ดี มีเพียงบางกลุ่มที่สรุปไม่ตรงเนื้อเรื่อง และไม่ครอบคลุมเนื้อหา ครุวิทยากรต้องตอบอธิบายให้และ พบร่วมนักเรียนร้อยละ 80 เห็นความสำคัญของทักษะการปฏิเสธ และการตัดสินใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรม ผลเสียและผลกระทบที่เกิดจากโรคเอดส์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือดี มีบางคนที่ยังไม่กล้าแสดงออก เนื่องจากมาจากต่างโรงเรียน ไม่คุ้นเคยกัน และในการแบ่งกลุ่มศึกษา นักเรียนร่วมกัน วิเคราะห์ผลเสีย/ผลกระทบ มีการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม สรุปผลเสียและผลกระทบที่เกิดจากโรคเอดส์

ข. การติดตามผลการสอน

การติดตามผลการสอน พบร่วมนักเรียนมีการประชุมทีมงานหลังจากการสอนแต่ละกิจกรรมเพื่อกันหารือแนวทางในการสอนและหาแนวทางแก้ไข

ค. ระยะเวลาในการอบรมและสถานที่ในการอบรม

ผลการประเมิน พบร่วมนักเรียนร้อยละ 50 มีความคิดเห็นว่าระยะเวลาในการอบรมและสถานที่จัดอบรมมีความเหมาะสมมาก

ง. วิธีการสอน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม มีสื่อการเรียนรู้ ในหลายรูปแบบ นอกจากนี้ นักเรียนร้อยละ 50 มีความคิดเห็นว่าวิธีการสอนมีความเหมาะสมมาก

จ. สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอน

ด้านเครื่องเสียงบางครั้งมีปัญหาเสียงไม่ดัง การปรับปรุงเครื่องเสียงและคอมพิวเตอร์ให้สะดวกต่อการใช้งาน และนักเรียนร้อยละ 50 มีความคิดเห็นว่า สื่อการสอนเหมาะสมมาก

ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิต

ผลการประเมินด้านผลผลิต ขอนำเสนอตามลำดับได้แก่ (1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (2) ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของนักเรียนก่อนใช้โปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ (3) ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของนักเรียนหลังใช้โปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ (4) ผลการวิเคราะห์เบริญเที่ยนความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการอบรมโปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ (5) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ และ (6) ผลการวิเคราะห์ด้านการนำทักษะชีวิตไปใช้ในชีวิประจาวันหลังการอบรมโปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แสดงในตารางที่ 1 ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ตัวอย่างที่ใช้ประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	127	49.03
หญิง	132	50.96
รวม	259	100

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการอบรมเป็นนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.96 และนักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 49.03

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบถูก จำแนกตามระดับคะแนน หลังการอบรม

ระดับคะแนน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
16-20	88	33.98	100.00
11-15	151	58.30	66.03
6-10	20	7.73	7.73
0-5	0	0	0
รวม	259	100	

ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของนักเรียนก่อนใช้โปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์

จากการที่ให้นักเรียนได้ทำการทดสอบก่อนใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบถูก จำแนกตามระดับคะแนน ก่อนการอบรม

ระดับคะแนน	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
นักเรียน			สะสม
16-20	15	5.79	100.00
11-15	175	67.57	94.21
6-10	61	23.55	26.64
0-5	8	3.09	5.79
รวม	259	100	

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาจากระดับคะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 73.36 ทำคะแนนได้สูงกว่า 10 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26.64 ทำคะแนนได้ต่ำกว่า 10 คะแนน ผลการวิเคราะห์ระดับคะแนนของนักเรียนหลังใช้โปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์

จากการที่ให้นักเรียนได้ทำการทดสอบหลังใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 3

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาจากระดับคะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 92.28 ทำคะแนนได้สูงกว่า 10 คะแนน และกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 7.72 ทำคะแนนได้ต่ำกว่า 10 คะแนน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความรู้ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการอบรม

การวัดความรู้ (คะแนนเต็ม 20)	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p value
ก่อนการอบรม	11.82	2.6	-16.29	.001
หลังการอบรม	14.44	2.2		

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนความรู้ในการป้องกัน โรคเอดส์ ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมทักษะชีวิตในการ ป้องกัน โรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อโปรแกรม

ลำดับที่	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1	สมควรให้มีการอบรมทักษะชีวิตต่อไป	4.5	.70	มากที่สุด
2	การเรียนวิชานี้มีประโยชน์	4.3	.67	มาก
3	ความรู้ที่ได้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.3	.67	มาก
4	การสอนของวิทยากรเหมาะสม	4.3	.67	มาก
5	สื่อที่ใช้ในการอบรมเข้าใจง่าย	4.3	.67	มาก
6	สถานที่ในการอบรมเหมาะสม	4.2	.63	มาก
7	ช่วยให้เรียนรู้นักเรียน	4.1	.87	มาก
8	เป็นวิชาที่สนุกมีกิจกรรมที่หลากหลาย	4.06	.73	มาก
9	ระยะเวลาในการอบรมเหมาะสม	3.9	.73	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าสมควร ให้มีการอบรมทักษะชีวิตในการป้องกัน โรคเอดส์ต่อไป ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.5$, S.D. = .70) ส่วนด้านอื่นๆ นั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินด้านการนำทักษะชีวิตไปใช้ชีวิตประจำวัน จากการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียน ภายหลังที่ได้รับโปรแกรมทักษะชีวิต พบว่า

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนก่อนและ หลังการอบรมโปรแกรมทักษะชีวิตในการป้องกัน โรคเอดส์ การเปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนก่อนและหลัง การอบรม ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ โปรแกรมทักษะชีวิต

ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ โปรแกรม ทักษะชีวิต ปรากฏผล แสดงในตารางที่ 5

ด้านผู้สอน

จากการสัมภาษณ์ผู้สอน พบว่า นักเรียนได้นำประสบ การณ์ที่ได้จากการอบรมมาประยุกต์ใช้กับตนเองและเพื่อน เช่น การรู้จักคิด วิเคราะห์ว่าสิ่งใดควร ไม่ควร สิ่งใด ควรหลีก เลี่ยง การให้ความเห็นอกเห็นใจและ ชี้ช่องผิด ใจในโอกาส อันควร การสื่อสารที่สร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์ และความเครียด รู้จักตัดสินใจ ปฏิเสธ ในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ด้านผู้เรียน

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนี้

1. ทักษะการจัดการกับอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ทักษะการจัดการกับอารมณ์ของนักเรียน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ผู้ปกครองเข้าใจผิดและถูกลงโทษ พบว่า มีอารมณ์โกรธ เสียใจ และน้อยใจ และรู้สึกผิดหวังที่ผู้ปกครองเข้าใจตนเองผิดและขาดความเชื่อมั่นในตัวบุตร แต่ก็ยังมีนักเรียนบางคนที่มีความพยายามในการปรับอารมณ์ของตนในขณะที่มีความเสียใจนั้นด้วยการข่มใจและระลึกถึงความกตัญญูที่บุตรพึงกระทำต่อผู้ปกครองแทน ในขณะเดียวกันก็ยังมีนักเรียนบางคนที่สำรวจพบว่าตนเองมีความเสียใจและหาคำตอบของการเกิดเหตุการณ์ที่เป็นผลของการกระทำการของผู้ปกครอง ดังเช่นที่นักเรียนได้กล่าวไว้ว่า

“โกรธพ่อมาก ๆ” “เสียใจที่พ่อไม่เชื่อตนเอง” “เสียใจแต่ไม่โกรธพ่อคือผู้ที่อบรมสั่งสอนเรา” “เสียใจ” “น้อยใจพ่อบอกไม่เชื่อ” และ “เสียใจ ทำไม่พ่อไม่รับฟังบ้าง”

ผลของการเลือกวิธีความคุ้มอารมณ์ของนักเรียนเมื่อมีเหตุการณ์ที่ผู้ปกครองเข้าใจผิดและถูกลงโทษ พบว่า นักเรียนมีวิธีการที่หลากหลายที่จะเลือกใช้เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมอารมณ์ อันได้แก่ การปรับอารมณ์ของตนให้สงบ มีความอดทน ไม่รุนแรง และมีการปรับพฤติกรรมของตนเพื่อให้สถานการณ์ที่นักเรียนพบนั้นมีความคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ด้วยการตั้งสติ คิดก่อนทำ นับเลขในใจ และ เดินหนี นอกจากนี้ยังมีนักเรียนบางคนใช้วิธีการพูดคุยเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครอง กับนักเรียน และ ไม่โวยวาย ยังมีนักเรียนส่วนน้อยที่ใช้วิธี “ไม่แสดงอารมณ์ของตนออกมาเพื่อเป็นการควบคุมอารมณ์” ที่มีอยู่ภายในร่างกายขณะนั้น

“ทำอาหารมื้อของตนเองให้ใจเย็นๆ” “ตั้งสติ สงบ อารมณ์ของตนเอง” “ไม่แสดงอารมณ์” “ตั้งสติ คิดก่อนทำ” “นับเลขในใจ” “เดินหนี” “สงบสติอารมณ์ก่อน พ่อพ่อใจเย็นลงค่อยไปพูดกับท่านดี ๆ และบอกความจริง” “วิธีที่ไม่โวยวาย ถ้าเราไม่โวยวาย คุยกับพ่อแม่ดี ๆ ท่านก็อาจจะเข้าใจเรามากขึ้น” “อดทน แล้วรอให้พ่อใจเย็นลง ก่อน อธิบายด้วยน้ำเสียงของยกแสดงความคิดเห็น”

2. ทักษะการตัดสินใจ

เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเลือกตัดสินใจ เมื่อถูกเพื่อนชักชวน ไปเที่ยวและคนกับเพื่อนต่างเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

การกำหนดทางเลือกเพื่อตัดสินใจ ปรากฏว่า นักเรียน มีการกำหนดทางเลือกที่บ่งบอกถึงการตัดสินใจเด็ดขาดว่า ตนเองจะทำอะไร ทั้งที่คิดเห็นว่าพร้อมที่ยอมรับ/ปฏิเสธ นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่ได้ตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งใด ๆ แต่มีการระบุเงื่อนไขหรือมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจ นั้น ดังคำพูดของนักเรียนที่ว่า

“ไป/ไม่ไป” “ปฏิเสธ/บอกว่ามีธุระ” “ไม่ไป/ชวนเพื่อนไปด้วย”

ด้านความตระหนักถึงผลดีของการตัดสินใจปฏิเสธ เมื่อถูกชักชวนให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งนักเรียนเห็นว่าการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศนั้นทำให้เกิดการการคุ้ดแคล เพื่อนเพิ่มเติม และอาจก่อให้เกิดอันตราย และไม่มีความปลอดภัยหากไปกันเพียงสองคน เนื่องจากการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศอาจทำให้เกิดความสัมพันธ์ลับที่ซ่อนอยู่ และอาจมีปัญหาตามมาด้วยการมีบุตร หรือกรณีหากมีผู้ใดผู้หนึ่งติดเชื้อเอชสี อาจส่งผลให้อีกคนหนึ่งติดเชื้อเอชส์ตามไปด้วย นอกจากนี้นักเรียนยังเห็นว่าการปฏิเสธถือว่าเป็นวิธีการที่ดีในการปกป้องตนเองให้พ้นจากความเสี่ยง อีกทั้งยังเป็นการทำความดีเพื่อตอบแทนพระคุณของผู้ปกครองอีกด้วย ดังคำกล่าวของนักเรียนที่ว่า

“การไปเที่ยวกับเพื่อนชายนั้น หากไปกันทั้งสองคน อาจจะมีเพศสัมพันธ์กัน” “การมีเพศสัมพันธ์ทำให้ติดเออดส์” “ไปเที่ยวกับเพื่อนทำให้เกิดอันตราย” “ต้องดูแลเพื่อนๆ ที่ไปด้วย” “ถ้าเราไม่ไป เราจะจะปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ” “ผมไม่ไป เพราะสนุกแค่ 1 ชั่วโมง แต่เสียใจและกายตลอดสิ้นลมหายใจ” “โอกาสติดเออดส์ 50-50” “อาจจะเสียทั้งตัวและใจตลอดชีวิต เพราะรู้หน้าไม่รู้ใจ” “พ่อแม่เป็นห่วง” “เราจะปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ” “ปกป้องตนเอง และไม่ให้มีผลกระทบต่อคนรอบข้าง” “บอกว่ามีธุระ คือ ป้องกันตนเองจากคนไม่ดี” “ไม่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์” “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอาจมีปัญหาตามมา”

3. ทักษะการแก้ไขปัญหา

เมื่อนักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเออดส์หลังจากได้รับการอบรมแล้ว หากนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่มีเพศสัมพันธ์กันเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจะเกิดทักษะในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การรับคำปรึกษาจากผู้ป่วยของตลอดจนแพทย์ที่โรงพยาบาล มีการตรวจสุขภาพร่างกายอย่างต่อเนื่องและปฏิบัติตามที่แพทย์แนะนำ รู้จักการปฏิเสธ แต่ยังคงเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ชักชวนให้เพื่อนไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม และยุติการมีเพศสัมพันธ์

“บอกให้พ่อแม่รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น” “หลบหลีกปฏิเสธ” “ควรหดหดและไปตรวจสุขภาพ” “ไปสอบถามแพทย์ที่โรงพยาบาลและปรึกษา แล้วเมื่อเพื่อนชวนมีเพศสัมพันธ์ก็ปฏิเสธ” “บอกเพื่อนว่าเราขังเป็นเพื่อนเสมอ” “หดหุดการมีเพศสัมพันธ์และหาวิธีการแก้ไขในเรื่องอื่น เช่น รู้จักการปฏิเสธ หรือชวนดูหนังฟังเพลงจะดีกว่า”

4. ทักษะการปฏิเสธ

เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ที่พบเพื่อนต่างเพศ ชวนไปเที่ยวกางคีนและดื่มสุรา หลังจากที่นักเรียนเพชญปัญหาที่รุนแรงในครอบครัว ทักษะที่นักเรียนใช้เมื่อถูก

เพื่อนขักขัน ได้แก่ ความมีสติ การปฏิเสธและหาทางออกที่ดี มีการใช้คุณธรรมในการแก้ปัญหา เพื่อให้รอดพ้นจากอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้น ได้ การปรึกษา กับผู้ป่วยของ การใช้ความคิดวิเคราะห์ห้อย่างรอนคุณ มองการณ์ไกลและรักตนเอง

“ไม่ไป เพราะว่าทางออกที่ดีคือการไปปรับความเข้าใจกับครอบครัว” “ไม่ เพราะการดื่มสุราทำให้สติหายไป” “ไม่ไป เพราะกำลังเหล้า ถ้าเราดื่มสุราจะทำอะไรที่นึกไม่ถึง เราไม่สามารถไว้ใจคนอื่นได้ ในเวลานี้เราต้องการคนรับฟังและปรับทุกข์มากที่สุด” “ไม่ เพราะว่าถ้าเราดื่มเหล้าไปแล้วก็ไม่ทำให้ชีวิตเราดีขึ้น อาจจะทำให้ชีวิตเราชั่ลงก็ได้” “ไม่ไป เพราะสุราเป็นสิ่งไม่ดีต่อสุขภาพ” “ไม่ เพราะว่าเพื่อนที่ชักชวนเราเป็นคนอย่างไรก็ไม่รู้ และการดื่มเหล้าทำให้สุขภาพเสีย” “ไม่ไป เพราะเราอาจจะเกิดอุบัติเหตุ ได้และเพื่อนอาจจะหลอกเราได้” “ไม่ไป เพราะอย่างนุข ไม่ใช่วิธีปลดปล่อยดับทุกข์ ควรปรึกษาผู้รู้หรือญาติ” “ไม่ไป เพราะทางออกที่ดีคือการปรับความเข้าใจภายในครอบครัว”

อภิปรายผล

จากผลการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม ชี้่งพบว่า โรคเออดส์เป็นโรคที่เป็นภัยคุกคามต่อกันในไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจและยังมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีเกษ รัชญญาวนิช คุณ ที่ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ ช่วงหนึ่งของชีวิต เป็นวัยซึ่อมระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ มีอายุระหว่าง 10-19 ปี เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อาหารน้ำและสังคม รวมถึงการที่วัยรุ่นถือว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติที่ต้องเกิดขึ้น และมีกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคม ในด้านค่านิยม ลักษณะนิสัย ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนี้ การนำเสนอของสื่อมวลชนที่เน้นการ

ถ่ายทอดเนื้อหาสาระตลอดจนภาพที่สื่อออกมาในรูปแบบที่กระตุ้นและช่วยอารมณ์ทางเพศ จึงส่งผลให้เยาวชนเกิดเจตคติและค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและมีพฤติกรรมเสื่อมสูงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ซึ่งขังสอดคล้องกับ ยุพินชัยราชา² ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในด้านความต้องการของเด็กและเยาวชน โดยสภาพความเป็นจริงพบว่ามีแนวโน้มของปัญหาสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปัญหาสุขภาพหลัก ๆ ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม ได้แก่ การใช้สารเสพติด การสูบบุหรี่ การติดเชื้อเออดส์ การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและการม่าตัวตาย ดังนั้น การป้องกันปัญหาเหล่านี้จึงต้องการกิจกรรมที่มุ่งไปที่พฤติกรรมสุขภาพและการป้องกันที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การแก้ปัญหา การบริหารจัดการในกลุ่มเด็ก/วัยรุ่น และชี้แนวทางที่จะส่งเสริมให้เด็ก/วัยรุ่น มีความสามารถบริหารจัดการกับความเครียดและความกดดันต่าง ๆ เพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้น ซึ่งทักษะชีวิตศึกษาจะเป็นกลวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหานี้ได้ และยิ่งไปกว่านั้นเด็ก/เยาวชนในวัยนี้จะต้องเจริญเติบโตในโลกที่ไม่สามารถพยุงไว้ได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในวันข้างหน้า ด้วยการที่สังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความเป็นสังคมเศรษฐกิจมากขึ้น แต่ไม่ยอมเปิดกว้างให้มีการส่งเสริมเยาวชนให้มีค่านิยมที่เหมาะสมและเยาวชนเองก็ต้องมีอ่อนไหวจะไม่มีความกระจั่งชัดในความคิดของตนเกี่ยวกับโอกาสในชีวิตข้างหน้าว่าจะเป็นอย่างไร ปัจจัยทั้งหมดจึงชักนำให้เยาวชนมีความอ่อนแอบที่จะแพชญ์กับสังคมรอบข้าง การมีทักษะชีวิตจะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เยาวชนเข้มแข็งขึ้น สามารถพัฒนาปรับตัวเองให้อยู่ในสถานการณ์ที่ซุ่มยาก ได้และช่วยให้สามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีได้

จากการประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่าก่อนที่จะมีโปรแกรมอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเออดส์ได้มี

การประชุมคณะกรรมการร่างโปรแกรมการสอนทักษะชีวิต โดยร่วมกันกำหนดหัวข้อกิจกรรมและเนื้อหาของหลักสูตรที่จะนำไปอบรมเยาวชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการทำงานที่เป็นระบบ ดังที่ คุณยา สุหารายพรหม⁴ ได้กล่าวว่า การออกแบบงานเป็นหัวใจสำคัญของการบรรลุงานสูงสุด ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้ การวางแผนประกอบการตัดสินใจซึ่งเป็นรูปแบบของการประเมินผลแบบ CIPP Model ที่กำหนดขั้นตอนที่ทำให้งานบรรลุเป้าหมาย ซึ่ง Stufflebeam และคณะ (1977, อ้างถึงใน พุติพงษ์ มากมาย, 2549)⁸ ได้กล่าวไว้ว่า แบบจำลอง CIPP Model สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจด้วยความสมเหตุสมผลในการบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งกระบวนการประเมินได้ประกอบด้วยขั้นของการวิเคราะห์กิจกรรมและข้อมูลที่จะประเมินเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้ตัดสินใจ ขั้นของการรวมสารสนเทศ และขั้นของการเสนอสารสนเทศ ให้แก่ผู้ตัดสินใจ

จากการประเมินปัจจัยด้านกระบวนการ พนวจ เนื้อหาของกิจกรรมเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเออดส์ ทักษะชีวิตที่จำเป็น สำหรับวัยรุ่น ผลเสียและผลกระทบที่เกิดจากโรคเออดส์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณภาพที่ดีของเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้มีการวางแผนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการป้องกันปัญหาด้านโรคเออดส์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นให้เกิดความตระหนักในปัญหาและระมัดระวังตนเองให้ปลอดภัยจากโรค ดังที่คุณยา สุหารายพรหม⁴ ได้กล่าวไว้ว่า การป้องกันปัญหาเป็นสิ่งสำคัญ การรับรู้พฤติกรรมเสื่อมทางเพศที่นำไปสู่การติดเชื้อเออดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเออดส์ ทักษะชีวิตศึกษา (life skills education) จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะชี้แนะกลวิธีการสอนที่มีจุดศูนย์กลาง

อยู่ที่ผู้เรียน (learner centered) และเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้แบบสังเกตการณ์และเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วย² ซึ่งการจัดโปรแกรมอบรมทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์รังสีได้เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในทุกกิจกรรม มีสื่อการเรียนรู้ในหลายรูปแบบ ถือได้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมที่ทันสมัยสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยที่ได้เน้นให้จัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน และหลังการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงขึ้นหลังจากการใช้โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ นอกจากนี้ โปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ยังทำให้นักเรียนสามารถนำทักษะชีวิตไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งหมายถึง การที่นักเรียนนำเอาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในลักษณะหรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติของนักเรียนเอง³ นอกจากนี้ องค์การอนามัยโลก⁴ ยังได้กล่าวถึงว่า ทักษะชีวิตเป็นแนวคิดพื้นฐานในการส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยรุ่นและเยาวชน การสอนทักษะชีวิตสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมป้องกันได้ในหลายด้าน เช่น ป้องกันการใช้ยาเสพติด ป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นหรือการป้องกันโรคเอดส์ การมีทักษะชีวิตทำให้บุคคลมีสุขภาพจิตดี รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความสงบสุข และมีการพัฒนาของสังคม⁵ และเมื่อพิจารณาผลการประเมินโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ในด้านประโยชน์และความเหมาะสมของ การจัดโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ พบว่า นักเรียนยังมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในด้าน

การเห็นสมควรให้มีการอบรมทักษะชีวิตต่อไปแสดงให้เห็นถึง ประสิทธิผลของโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตในการป้องกันโรคเอดส์ที่ทำให้เยาวชนโดยเฉพาะวัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และทักษะในการป้องกันโรคเอดส์มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้ทำการศึกษาของอบคุณ ทันตแพทย์ ดร. สุรัสิงห์ วิศรุตตัน รองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านส่งเสริมพัฒนา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ แก่ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนของการทำวิจัย และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดี เสมอมา ขอขอบคุณคณะกรรมการส่วนปฏิบัติการร่วมกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ อำเภอสันป่าตองที่ได้จัดทำโปรแกรมการสอนทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการ วิจัย ขอขอบคุณครูและนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการ ทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณบุคลากรของโรงพยาบาลสันป่าตองทุกท่านที่ให้โอกาสและสนับสนุนผู้วิจัยอย่างดีเยี่ยม

เอกสารอ้างอิง

1. กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์ที่มีอาการในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข, 2545.
2. ยุพิน ชัยราชา. การใช้ชุดกิจกรรมการสอนความรู้ ความตระหนัก และทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

3. ศรีเกษ ชัยญาณิชกุล. เหตุผลการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541

4. กลุ่มฯ สุหารัยพรหม. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุตรธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการรับน้ำดื่ม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

5. Fisher, J.D. & Fisher, W. A. Changing AIDS risk behavior. Psychological Bulletin, 1992.11(3), 455-474.

6. อังสนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเขตชนบทกับเขตเมือง

จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.

7. ราวรรณ์ ไกรเลิศ, สุพร摊ี แซ่ซี และไฟโรมน์ จันทร์มนี. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สถานการณ์โรคเอดส์ประเทศไทย เล่มที่ 2, สำนักงำนดูแลวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข, 2546.

8. พุฒิพงศ์ มากมาย. การประเมินหลักสูตรทักษะชีวิตสำหรับนักงานขับบริการ ในสถานประกอบการ กลางคืน ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์สารานุกรมมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

9. สำนักงานป้องกันควบคุมโรค ที่ 10. จำนวนผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อที่มีอาการในเขต 10 (เอกสารอัคติ สำเนา). เชียงใหม่: สำนักงานควบคุมโรค, 2546.